

nisonstjeneste, da er det jo muligt, at det Punktum, der i Folkethinget er vedtaget, kunde trænge til en Omredaction med Hensyn til Garnisonstjenesten, saaledes at den blev indskrænket i lige Forhold til den Tid, hvori de som Frivillige have gjort Tjeneste. Men, naar der udtrykkeligt staaer, at de skulle gennemgaae Rekruttjenesten, saa seer jeg ikke rettere, end at, dersom det nævnte Punktum gaaer ud, ville de for Fremtiden komme til at gennemgaae Rekruttfoelen, og det er det, jeg fornemmelig urgerer paa, at de skulle være frie for. Jeg maa derhos tillade mig at bemærke, at det forekommer mig at være noget anomalist, at en Frivillig, der muligen — og det er dog ikke umuligt — var avanceret til at blive Officeer i Armeen, og som Frivillig havde modtaget denne Belønning for sin Dygtighed, men senere var udtraadt af Armeen, nu skulde være underkastet at gennemgaae en Rekruttfole paany. Det synes mig at have noget Stødende ved sig. Jeg troer virkelig ikke i denne Henseende at være gaaet altfor meget ind paa Følelsernes Gebeet; idetmindste er jeg ikke gaaet videre end til det, jeg virkelig føler.

Justitsministeren: Jeg troer, at den ærede sidste Taler gaaer ud fra en Misforstaaelse, naar han mener, at alle de Frivillige, hvorom her er Spørgsmaal, skulle gennemgaae en Rekruttfole og derefter gjøre den hele sædvanlige Garnisonstjeneste. Det er slet ikke Tilfældet; det er ikke i Lovudkastet eller i det foreliggende Lovforslag sagt, at disse Frivillige skulle gennemgaae en Rekruttfole eller gjøre Garnisonstjeneste. Intet er derom sagt, naar det Stykke gaaer ud, som er tilføjet i Folkethinget. Der er blot sagt, hvor lang Tids Godtgjørelse de skulle have for den Tid, de have tjent under Krigen, og Regelen derfor er den, at de skulle have eet Aars Godtgjørelse for hvert af de Aar, hvori de have gjort Tjeneste under Krigen, og, dersom de altsaa have tjent den hele Tid, saa komme de vel slet ikke til at gjøre nogen Garnisonstjeneste, idetmindste vil det vist blive Tilfældet

med de Allerflest. Og, dersom de ere vaabenøvede, saa have de ikke at gennemgaae nogen Rekruttfole. Det er blot det Tillæg, som er tilføjet i Folkethinget, hvori der er talt om Rekruttfole og Garnisonstjeneste. Efter den foregaaende almindelige Regel om Godtgjørelse ville de ellers blive behandlede efter deres øvrige Stilling.

Ryholm: Maatte jeg blot tillade mig en eneste Bemærkning.

Formanden: Der er vist ikke Noget derimod fra Thingets Side (Nei!).

Ryholm: Det glæder mig meget at høre denne Udtalelse af den høitærede Justitsminister; thi deraf seer jeg, at man for Fremtiden ikke vil ansee det for nogen ufravigelig Regel, at de Frivillige skulle gennemgaae en Rekruttfole og den hele Garnisonstjeneste. Men jeg skal dog tillade mig at henvende det Spørgsmaal til den høitærede Justitsminister, om ikke den forrige Krigsminister har fortolket den tidligere Lov saaledes, at de, som dengang tjente som Frivillige, just have maattet gennemgaae en Rekruttfole og gjøre Garnisonstjeneste. Saaledes har jeg idetmindste ladet mig det stge. Jeg har ikke nogen bestemt Mening derom, ligesom jeg i det Hele ikke er saa indbjet i disse Forhold, som det jo vist var ønskelig.

Justitsministeren: Paa det Spørgsmaal, som er rettet til mig, kan jeg ikke give noget Svar. Den Naade, hvorpaa den forrige Krigsminister har fortolket de foregaaende Love, er mig ikke bekendt; men jeg tvivler ikke om, at han har fortolket dem paa samme Naade, som jeg idag har tilladt mig at udtale. Hvis de Paagjældende ikke ere vaabenøvede, er det nødvendigt, at de gennemgaae en Rekruttfole og gjøre Garnisonstjeneste; ere de derimod vaabenøvede, saa er det ikke nødvendigt, at de gennemgaae en Rekruttfole.

Rettelse.

Nr. 43, Sp. 671 L. 20 f. o. "næsten" læs: "nærmest".